hendes (eller hendes Mands eller Børns) Ære eller Liv angaar.« Dog antager Professor (Justitsminister) Nellemann, at hun ogsaa i andre *Straffesager* imod hende selv maa kunne faa Ordet i alt Fald *efter* hendes Advokat.

Derimod hersker der megen Uklarhed om Kvinders Ret til at møde *for Andre*. Den almindelige Regel er jo her — i alt Fald i Theorien —, at naar man ikke møder selv, skal man i Domssager lade møde ved en offentlig beskikket Sagfører eller ved sin »Værge, Frænde eller Tjener,« hvorimod man for Foged- Auktions- Skifte og Politiretten har Lov til at møde ved en fritvalgt Fuldmægtig. Spørgsmaalet bliver altsaa 1) om Kvinder kan blive Sagførere 2) om de kan møde i Egenskab af Frænde, Værge eller Tjener og 3) om de kan møde som fritvalgt Fuldmægtig.

Hvad det første Spørgsmaal angaar, er der i Sagførerloven af 26de Maj 1868 ikke et Ord, der tyder paa, at Kvinder ikke skulde have samme Adgang til at opnaa Sagførerbeskikkelse som Mænd, naar de blot opfylder de lovbestemte Betingelser (Indfødsret, 25 Aar, Raadighed over deres Bo, retskaffen Vandel, dansk eller latinsk-juridisk Examen og en vis praktisk Uddannelse.) Af alle disse Betingelser er det kun de 2 sidstnævnte, der volder Vanskelighed eller rettere sagt kun den næstsidste (Examen), thi opfylder Kvinderne blot den, er der intet i Vejen for, at de kan faa den samme praktiske Uddannelse som Mænd. Hvad det kommer an paa, er altsaa blot, om Kvinder kan opfylde den Betingelse at have juridisk Examen. At de har Lov at tage baade latinsk og dansk juridisk Examen er der nu ingen Tvivl om efter Anordningerne af 25de Juni 1875 og 12te Maj 1882. Heller ikke kan der være Tvivl om, at den Kvinde, der har taget latinsk-juridisk Examen derved opnaar ganske samme Ret til at blive Sagfører som en Mand. Vel siger nemlig den førstnævnte Anordnings § 3, at der ikke »ved de afsluttende Fakultetsprøver eller akademiske Grader skal være erhvervet nogen Adkomst for Kvinder til *offentlig Embedsansættelse*«, men denne Bestemmelse kan naturligvis ligesaalidt sigte til Sagfører- som til Lægevirksomhed. Derimod stiller det sig langt tvivlsommere m. H. t. de Kvinder, der kun har taget dansk-juridisk Examen. Herom hedder det nemlig i Anordningen af 1882 § 1: »Det tillades Kvinder . . . at underkaste sig . . . den almindelige